

3 maja

9.00

SEMINARIUM - sala „Gaude Mater”

Współczesna polska muzyka choralna lat dziewięćdziesiątych

Wykład: mgr Paweł Łukaszewski

15.00

AULA WSP

Spektakl pt. „Wrota” - Scena Plastyczna KUL Leszka Mądzika

SCENA PLASTYCZNA KUL LESZKA MĄDZIKA

Założycielem i dyrektorem artystycznym Sceny Plastycznej KUL w Lublinie jest Leszek Mądzik. Od roku 1967 zrealizował następujące spektakle autorskie: „Ecce Homo” (1970), „Narodzenia” (1971), „Wieczera” (1972), „Włókna” (1973), „Ikar” (1974), „Piętno” (1975), „Zielnik” (1976), „Wilgoć” (1978), „Wędrownie” (1980), „Brzeg” (1983), „Pętanie” (1986), „Wrota” (1989), „Technienie” (1992), „Szczelina” (1994), „Kir” (1997). Ze swymi spektaklami i wystawami brał udział w kilkudziesięciu międzynarodowych festiwalach teatralnych. Prowadził także zajęcia ze studentami i realizował spektakle w Akademii Teatralnej w Helsinkach, w Akademii Sztuki w Berlinie, w Akademii Sztuki w Amsterdamie i na Uniwersytecie w Buffalo.

Artysta jest laureatem wielu nagród, m.in.: nagrody im. Świętego Brata Alberta za wątki sakralne w sztuce, Nagrody Polskiego Ośrodka ITI za propagowanie polskiej kultury teatralnej za granicą, Nagrody Ministra Spraw Zagranicznych RP Krzysztofa Skubiszewskiego za osiągnięcia w rozpowszechnianiu kultury polskiej na świecie, Nagrody Specjalnej na Międzynarodowym Festiwalu „A World Class AACT” w Racine (USA), nagrody krytyków na Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Eksperymentalnych Kair '91 za spektakl „Wilgoć”, Nagrody Światowego Festiwalu Teatralnego w Toyamie (Japonia) za spektakl „Zielnik”, a także szeregu nagród specjalnych, wyróżnień i Grand Prix na różnych festiwalach i przeglądach sztuki. W 1995 roku kierowana przez niego Scena Plastyczna KUL otrzymała medal za zasługi dla Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

„Treści spektakli L. Mądzika /.../ odnoszą się zawsze do fundamentalnych przeżyć doznawanych na różnych etapach drogi ludzkiego Życia, a także bytu ludzkiego w całości. Cierpienie, miłość, śmierć, tęsknota, pożądanie, lęk, zmysłowa radość czy przerażenie wyznaczają skalę istnienia, poziom refleksji dążącej do uchwycenia sensu życia, wymiar zawartej w nim duchowości. Katharsis miesza się z tragizmem, wzruszenie z niepokojem, dobro ze złem. /.../ Jego aktywność skierowana na drażnienie krańcowych stanów bytu wytwarza ostatecznie przy oglądaniu spektakli poczucie dotykania Tajemnicy - niepełnej w przeżyciu i niejasnej dla intelektu, ale gwarantującej rację ludzkiej drogi. Odbiorca dociera do tajemnicy, zwanej Ladem, Kosmosem, Bogiem”.

GAUDE MATER, IX MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI SAKRALNEJ,
1-6 MAJA 1998 r., CZĘSTOCHOWA